

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXVI, številka 616 datum 18. 12. 2022

Bližajo se božični prazniki ... Vsestransko bogati so. Nagovarjajo najgloblja čutila in čustva: svetloba lučk in sveč ob jasicah, vonj kadila, toplina doma, božični napevi, skupna molitev ... pa tudi skupno vztrajanje v sveti tihoti. Bistveni del praznika je slovesno kosilo ali večerja. Pomislimo, koliko pomembnih evangeljskih dogodkov je povezanih s hrano!

Prvi Jezusov čudež pomnoži veselje in reši zadrego ženina in neveste, ko na svatbi v galilejski Kani spremeni vodo v vino ... in to dobro! Tesarjev sina ima očitno okus! Vsi evangelisti poročajo, kako Jezus pomnoži nekaj hlebov in dve ribici ter nasiti množico ljudi. Sina človekovega mnogi vabijo na obede, tudi taki, ki nimajo ugleda med ljudmi in so dvomljivega slovesa. To se dogaja tako pogosto, da ga mnogi prepoznajo kot tistega, »ki se druží z grešniki in z njimi je«. Jestí z nekom, ki je »slab človek«, je po njihovi sodbi zlo, ki ni nič manjše od, denimo, prešuštvovanja ali celo malikovanja.

Jezus se včasih tudi sam povabi na obed. V Jerihi pokliče Zaheja, naj spleza dol z drevesa, ker bo ostal v njegovi hiši. Da mu je višji cestinar, ki je bil po sodbi meščanov »grešen človek«, pripravil večerjo in ga slovesno gostil, je bilo za Zaheja odrešujoče. Bog ve, kaj sta se pogovarjala med večerjo! Dejstvo je, da mu je Jezus s svojo navzočnostjo pokazal, da se prava veličina in bogastvo skrivata v njegovem srcu. To spoznanje je bilo tako močno, da je z veseljem in velikodušno delil to, s čimer se je prej vsaj na zunaj istovetil: da je višji cestinar in bogat človek. Četverno bo namreč povrnil vsem, ki jih je morebiti prevaral, polovico premoženja pa bo razdelil med uboge. Na sebi je izkusil, da Bog povišuje nizke, bogate pa odpušča prazne.

Lakota in žeja nam kažeta, kako potrebujemo drugega. Običajno mi prosimo Boga, manjši večjega, šibkejši močnejšega, umrljivi neumrljivega ... Ne pričakujemo, da bi Bog prosil nas. A Bog postane ubog, žejen in lačen. Dobesedno in ne samo v prispodobí. Samarijanko, grešnico, nad katero se zgražajo celo apostoli, Jezus prosi, naj mu da piti vode iz vodnjaka. Vsaj malo sočutja in dobrote bi rad okusil pri rabljih, ko je umirajoč na križu prosil: »Žejen sem.«

Seveda pa ne moremo spregledati najpomembnejšega obeda. Pri večerji, ki je bila njegova zadnja in zelo skrbno pripravljena, je Jezus kruhu in vinu vtisnil pečat svoje ljubezni, ki se vsa daje za nas.

Želim vam, da bi ob praznikih še posebej hvaležno sedali k mizi ...

Bog je navzoč v tistih, ki obed pripravljajo, in v tistih, ki ga hvaležno uživajo.

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA ... Poslanica: **Vstani in sveti!**

Kaj ti je, da spiš? Vojna, stiske, bolezni, nesreče, osamljenost...

Kaj pa ti? Se bojiš? Živiš, kakor da se nič ni zgodilo?

Seveda, težko nam je, ko vidimo, kaj vse se dogaja in se nam zdi, da ne moremo nič. Pa vendar je že iskra dovolj, da vname ogenj, in kaplja dovolj, da ga pogasi.

Zbudi se! Božič je. Naj ti ne bo vseeno za temo v svetu. Ni ti treba spremeniti vsega, naredi eno dobro delo, pospravi sobo, skuhaj komu kavo, spusti avto predse. Ko boš premaknil sebe, boš obrnil svet. Zaneti iskro, naj v tebi zasije Luč.

Vstani in sveti.

Pon., 19. 12. Urban V.	Ob 17. uri za + Janeza Miklavca, st.
Tor., 20. 12. Vincencij Romano	Ob 17. uri za + Jakoba Krautbergerja
Sre. 21. 12. Peter Kanizij	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 22. 12. Francišek Cabrini	Ob 17. uri za + Jožefa Zaveršnika
Pet., 23. 12. Janez Kancij	Ob 17. uri za + Tomaža Miheliča in vse + Robnikove
Sob., 24. 12. Adam in Eva	SVETI VEČER
Prvi sveti večer	<i>»POLNOČNICA« ob 21. uri na Sv. Antonu za + Marijo Ričnik</i>
Blagoslov jaslíc	POLNOČNICA ob 24. uri za + Jožeta in Jožefo Rihter <u>Spomin:</u> za + Dragico Laznik, Danico in Marka Laznika ter starše Skutnik
Ned., 25. 12. BOŽIČ GOSPODOVO ROJSTVO	<u><i>Izjemoma ...</i></u> Ob 9. uri na Sv. Antonu za + Mihaela Kramljaka ter Janka in Mirka Ob 11. uri za + Marka Urha in Franciško Zaveršnik

BOŽIČNA POSLANICA SLOVENSКИH ŠKOFOV 2022

Odprimo srca in sprejmimo Novorojenega

Božič je praznik rojstva Božjega sina. Lukov evangelij skoraj mimogrede pove, da za sveto družino v prenočišču ni bilo prostora (Lk 2,7). Temu dejstvu se čudimo. Morda je bil vzrok za to pomanjkanje sočutja ali strah pred tujci, lahko je bil razlog tudi v neobčutljivosti za stisko bližnjega.

Ob tem se samo od sebe pojavi vprašanje, **kako bi bilo, če bi Jožef in Marija potrkala na naša vrata. Bi našli prostor zanju in bi ju sprejeli?** Na videz naključno novico o pomanjkanju prenočišča, ki je sveto družino prignala v hlev, evangelist Janez poglobi in poudari, da je prišel med svoje, vendar ga njegovi niso sprejeli (Jn 1,11).

Božič nas vabi, da se ustavimo, pomislimo nase in na svoje življenje. *Kakšni so odnosi, koliko časa si vzamemo za družino, zase in za Boga? Kako praznujemo?* Pomembno je, da prepoznamo njegov prihod in da praznovanje v nas obrodi duhovne sadove, za kar moramo odpreti vse čute in pogled v luči vere. Spodbudo za spremembo in rast lahko najdemo pri sv. Pavlu, ki poudarja, **naj se ne prilagajamo temu svetu, ampak se preobražamo z obnovo svojega uma, da bomo lahko spoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všeč in popolno** (Rim 12,2).

Sv. Pavel govori o prenovi naše notranjosti. **Spreobrnjenje, h kateremu smo povabljeni, mora segati v globino našega odnosa z resničnostjo o nas samih.** Prosimo Gospoda, da bi postali pozorni na njegovo navzočnost, da bi slišali, kako tiho, a vztrajno trka na vrata našega bitja. Molimo, da bi v notranjosti ustvarili prostor zanj. Prosimo, da bi Novorojenega prepoznali v tistih, po katerih nas najbolj nagovarja; to je po otrocih, trpečih, beguncih, obrobni in revnih tega sveta.

V imenu slovenskih škofov vsem duhovnikom, redovnicam in redovnikom, krščanskim občestvom, Slovencem doma in po svetu ter drugim krščanskim Cerkvam in skupnostim želim blagoslovljen božič. Naj nam praznovanje rojstva Božjega sina prinese miru, veselja in novega upanja.

Msgr. dr. Andrej Saje, novomeški škof in predsednik SŠK

Pon., 26. 12. ŠTEFAN <i>Blagoslov vode in soli</i>	DAN SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI
	Ob 8. uri za + Franca Miheliča, obl. Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Janka Strmšnika in starše
Tor., 27. 12. JANEZ	Ob 17. uri za + Antona Kolmana in sina Mirana Blagoslov vina

Sre., 28. 12. NEDOLŽNI OTROCI	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet, 29. 12. Tomaž Becket	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Pet., 30. 12. SVETA DRUŽINA	Ob 17. uri Na čast sv. Družini ... za Božji blagoslov in varstvo <i>Blagoslov otrok</i>
Sob., 31. 12. Silvester (Silvo) <i>Drugi sveti večer</i>	» HVALODAVANJE « ... ob 17. uri Bogu in Devici Mariji v zahvalo za vse prejete milosti in neštete darove v minulem letu <i>Blagoslov doma</i>
Ned., 1. 1. 2023 MARIJA, BOŽJA MATI NOVO LETO	<u><i>Izjemoma ...</i></u> Ob 9. uri na Sv. Antonu za + Alberta Pobernika Ob 11. uri za žive in + župljane

Adam in Eva pred Betlehemsko votlino (*Prevod: Jure Babnik*)

Med pastirji, ki so prišli k betlehemski votlini sta bila tudi Adam in Eva:

resnično sta si želela Odrešenika!

Ponižno sta pokleknila izven votline. Pogled se jima je večkrat ustavil na iskrenih darovih, ki so jih pastirji polagali pred novorojenega Gospoda.

Kakšen dragocen dar bi lahko onadva ponudila otroku Jezusu?

Pogledala sta drug drugemu v oči in ko je bilo nekoliko miru, sta vstala ter se približala k Pričakovanemu vseh narodov. Globoko sta pokleknila in se sklonila, kakor da bi hotela prositi največje usmiljenje.

Ko ju je Marija povabila, naj se dvigneta, sta imela solze v očeh.

Tedaj se je Adam opogumil: *iz svoje popotne torbe je potegnil čudovit sadež, ki je že bil ogrizen: **sadež dobrega in zlega utrgan v izgubljenem raj.***

Adam je prosil takole: **»Gospod, odpusti: ničesar drugega nimava, da bi ti lahko darovala, kakor najin greh!«**

Marija je bila tista, ki je vzela iz Adamovih rok prineseni dar in ga položila k nogam svojega Sina.

Ko je Marija pospremila Adama in Evo do izhoda iz votline, sta postala nova človeka.

Pon., 2. 1. Bazilij in Gregor	Ob 17. uri za + Marijana Držečnika
----------------------------------	---------------------------------------

Tor., 3. 1. Ime Jezusovo	Ob 17. uri za + Vilibalda Ladinika
Sre. 4. 1. Angela	Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji na čast ... za dušno in telesno zdravje
Čet., 5. 1. Simon <i>Tretji sveti večer</i>	Prvi četrtek - ob 17. uri za + Albina Strameca
Pet., 6. 1. GOSPODOVO RAZGLAŠENJE <i>Blagoslov vode</i>	SV. TRIJE KRALJI ... Prvi petek <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Rozino Kramljak ter Frančiška in Albina</i> Ob 17. uri za + Marijo Miklavc
Sob., 7. 1. Rajmund	Prvi sobota - ob 17. uri za + Jožefo in Jožefa Zaveršnika ter vse + na Rotovem
Ned., 8. 1. JEZUSOV KRST	Prva nedelja ... darovanje za potrebe župnij Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Kristino Jurač, sina Franca, hčerko Eriko ter + Nemčeve in Osrednikove sorodnike</i>

KDOR JE VIDEL SINA ... (razmišljanje Gregorja Čušina)

Vse od malih nog me učijo, da je smisel mojega življenja, da »pridem k Bogu«. In je to težka naloga, ko ne veš točno, v katero smer bi se napotil, saj **»Boga nikoli ni nihče videl«**, kot je zapisal Janez (1 Jn 4,12).

Pa vendar je ta *»nevidni Bog«* vedno znova našel način, da se je človeku *»pokazal«*. O Bogu si lahko mislite, kar hočete – no, to čisto ne drži, kajne – nikakor pa mu ne morete očitati pomanjkanja domišljije!

Že ustvarjeni smo *»bogopodobni«*! Noetu je razpel mavrico, k Abrahamu prišel na obisk pod hrast! Jakob je trdil, da ga je videl iz obličje v obličje, a če smo natančni, se je celo noč ruval z angelom! Mojzesu je govoril iz gorečega grma, Eliju iz rahlega šepeta, ki je sledil ognju, potresu in viharju! Jona je imel zanimiv odnos z veliko ribo, grešnemu Baltazarju pa je spisal grafit!

Mnogi kralji in preroki so imeli videnja in sanje, a nobenemu se verjetno ni sanjalo, da bomo po tej paleti raznovrstnosti nazadnje pristali pri podobi sivolasega starčka na oblaku. Običajno s trikotnikom namesto avreole. Vem, da gre za simbolno znamenje *»troedinega«*, pa vendar: Bog kot raztresen profesor matematike?!

In pri tej podobi vztrajamo do današnjih dni! Od otroških risb do umetnin akademsko izobraženih!

A Bog ni odnehal. Da bi ga lahko ljudje videli – če smem zbanalizirati odrešenjsko zgodbo in veličino Božje ljubezni, ki želi z nami vstopiti v odnos, na tako preprosto misel – je sprejel in prevzel našo človeško podobo! Prišel je med nas, postal eden od nas, nam postal enak v vsem razen v tem, da ni grešil. A blagoslovljeni z osebno svobodo tega učlovečenega Boga vidimo spet vsak po svoje. Nevernim je dobri človek, neke vrste hipi, nekaterim celo prvi komunista – o, Bog se nas usmili! – poet in filozof ... Nekaterim še malo več, zdravilec in terapevt ... ranocelnik in psiholog ... bioenergetik ...

Vernim je Jezus, seveda, Kristus, Božji sin!

A tu se delitev šele začne, kajti mnogi ljudje so zaprli Jezusa v hlev! V štalo! V jaslji! Jezusa vidijo kot majhnega, debelušnega dojenčka, ki je resda »Božji sin«, »kralj nebes in zemlje«, »stvarnik vidnih in nevidnih reči« in seveda »odrešenik«, pa vendar ga dojemajo kot nebogljenega otroka, ki iz varnega materinega naročja sprejema darila tako preprostih pastirjev kot mogočnih kraljev in učenjakov ter nujno potrebuje našo pomoč, da ga zaščitimo pred mrzlim svetom in Herodom ... oziroma pred neverujočimi in oblastniki s pregnanjavico!

Kaj bi Jezus brez nas?!

Mnogo ljudi je zaprlo Jezusa v mizarsko delavnico! Jezusa vidijo kot pridnega delavca, ki se preživlja z delom svojih rok. Od jutra do večera se trudi z žago, dletom in kladivom ... morda tudi s sekuro ... Vmes pojé, kar mu mama skuha, in pomoli za pokojnega zemeljskega očeta, po katerem je podedoval obrt!

Jezus proletarec!

Ki nam steže vse od zibelke do truge, vmes pa še mizo, posteljo in seveda žlico!

Ki je še bolj zaposlen kot »Marta, Marta« in ima zato za duhovno še manj časa, kot ga je imela ona! Ki se ne meni za politiko in kulturo, še najmanj pa za umetnost!

Ki šest dni dela, sedmi dan pa počiva!

Ki vestno da cesarju, kar je cesarjevega ter Bogu, kar je božjega.

Mnogo ljudi želi zapreti Jezusa v Kano Galilejsko! V gostilno! V oštarijo, kjer poteka svatba! Kjer je veselje in ples!

Jezus je častni gost na naših slavnih: krstih, obhajilih, birmah, porokah in pogrebih. Brez njega ne gre, niti ko slavimo rojstne dneve in raznorazne obletnice. Jezus da piko na i, ko blagoslovljamo fasade, šole, konje in motorje. Na likofih vedno moli naprej, in če česarkoli zmanjka, se zanašamo na čudež!

To je Jezus, ki mi pripoveduje vice!

To je Jezus, ki me zabava in nasmeje!

To je Jezus, zaradi katerega me boli glava v ponedeljek in torek. Jezus, ki ga še v sredo preklinjam, a se že v četrtek veselim konca tedna!

Mnogo ljudi bi najraje zaprlo Jezusa v dvorano zadnje večerje! V cerkev! V farovž! V tabernakelj!

To je Jezus, ki ni »od tega sveta«!

V polmraku, ob prižganih svečah, zavil v oblake dišečega dima, ki se dviga iz kadilnic, Jezus razkriva svoje skrivnosti! Le nekaterim! Le izbranim! Pa še njim šepetaje!

Ali pa sede za orgle, pravkar obnovljene in blagoslovljene, in že doni: »*Povsod Boga!*« ali kaj podobno glasnega, mi pa v večglasnem fortissimu pritegnemo, saj velja, da ljubezen pokrije množico grehov, orgle pa pokrijejo fušanje!

Pri zadnji večerji je Jezus vlil vodo v umivalnik in učencem umil noge, tu, v cerkvi, pa z vodo zalije rože v vazah na oltarju, brisačo pa si podloži pod kolena, da mu je udobneje med molitvijo rožnega venca!

To je Jezus izvoljenega ljudstva, ki mu je še drobtinic škoda za pogane!

To je Jezus, obdan z učenci, ki branijo otrokom in malim, da bi se približali!

To je Jezus modrih in razumnih, farizejev in pismoukov!

To je Jezus v pozlati in čipkah. Jezus v rokavicah!

Mnogo ljudi misli, da se Jezusa da zapreti ... in zato je za mnoge ljudi Jezus zaprt v grobu! Ali pa v nebesih. Saj je vseeno. Ali pa celo isto?!

Vse zapisano je (žal) podoba naše Cerkve ... Cerkve, ki je vendarle že doživela binkošti, prihod Svetega Duha. Ki je bil zraven že ob stvarjenju in bo zraven ob koncu časov. Ki je zraven vedno, ko ... no, vedno! In je neulovljiv! Neopisljiv! Neizmeren! Neverjeten! In prav zaradi slednje lastnosti mnogi sploh ne verjamejo, da je! Pa ne le tisti, ki trdijo, da Boga ni – ker ga nikoli ni nihče videl – te bi človek še nekako razumel, ampak tudi ljudje, ki pravijo, da verjamejo v Boga, še več, ki pravijo, da vanj celo verujejo!

In vso to neulovljivo, neopisljivo, neizmerno neverjetnost smo si preslikali v golobčka! Ki nam gre na živce, ker pušča svoj podpis na naših pometenih dvoriščih in okenskih policah.

Smisel življenja ni, da »*pridem k Bogu*«, temveč da pustim, da Bog pride k meni. Da spoznam, da je On to že davno storil. Da živim iz tega spoznanja, iz te ljubezni, kajti Jezus ni obtičal ne v hlevu ne v delavnici ne v gostilni ne v cerkvi ne v grobu ne v nebesih!

Odkar je Božji Sin postal človek, so Boga ne da ljubiti, ne da bi ljubil človeka. Nemogoče!

Kajti kdor je videl Sina, je videl Očeta (Jn 14,9). Sin in Oče sta eno (Jn 10,30). In kdor ljubi Sina, ljubi Očeta. Kajti kdor ljubi Sina, se bo držal njegove besede, in Oče ga bo ljubil in skupaj s Sinom bo prebival pri njem (Jn 14,23).

V njem (glej Gal 2,20) ... pa ne le glej. ŽIVI!

Župniji, v luči zakramentov, v letu 2022

	Ribnica na Pohorju	Sv. Anton na Pohorju
Sv. krst	19: 13 deklic in 6 dečkov 5 iz zakramentalno urejenih družin 14 iz izven-zakonskih skupnosti	5: 3 deklice in 2 dečka vsi iz izven-zakonske skupnosti
Sv. zakon – cer. poroka	3	/
Pogreb	13: 3 ženske in 10 moških 1 od njih je zaspal v Gospodu – previden 12 neprevidenih	5: 2 ženske in 3 moški 3 so zaspali v Gospodu – prevideni 2 neprevidena

Župnija Ribnica na Pohorju: LEPE NEDELJE in daritve – sv. maše na podružničnih cerkvah:

SV. JERNEJ – »JERNEJEVA« NEDELJA:	20. avgusta
SV. LENART:	17. maj – prošnji dan 5. november – lepa nedelja
SV. JOŽEF:	30. april – lepa nedelja
SV. MAKSIMILIJAN KOLBE:	13. avgust – lepa nedelja
MUČENIŠTVO JANEZA KRSTNIKA:	10. april – »EMAVS« 15. maj- prošnji dan 27. avgust – lepa nedelja
SV. BOLFENK:	16. maj – prošnji dan 23. julij – lepa nedelja 31. oktober

Župnija Sv. Anton na Pohorju: LEPA NEDELJA in ROMARSKI SHOD

SV. ANTON PADOVANSKI – »ANTONSKA« NEDELJA:	11. junij
	13. unij – romarski shod

Naj se Gospod močno dotakne vaših src ... naj stopi v vaše želje, potrebe, načrte ... v vaše delo, vzgojo, vajin zakon ... in naj vas opogumlja za lepo, dobro in sveto.

Blagoslovljen božič in leto 2023!

Fredi Mlinarič, župnik